

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 33. Ecclesia Latina in Oriente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. & cunctis suavissimam sui reliquisse me-
 A.C. 1180. moriam. Unde patet, hunc Præsulem,
 etiam Latini Ritus esset, Manuelem pro
 Catholico habuisse. Superius etiam no-
 tavimus, quod Manueli Imperatori cum
 Summo Pontifice Alexandro Epistolarum
 commercium intercesserit; quare nemo
 affirmare potest, Manuelis tempore
 Schisma Græcorum jam fuisse formatum.

Cang. famil. Successit in Imperio Patri suo Alexius
 Byz. p. 186. Comnenus, natus circiter annos tredecim,
 sub tutela Matris suæ Mariæ, Rai-
 mundi Principis Antiocheni filiæ, quæ
 & ipsa ab Alexio Comneno Protevestiario
 seu Vestiarii Cæsarei præfecto, defun-
 cti Imperatoris Agnato, regi se patiebatur.

§. XXXIII.

Ecclesia Latina in Oriente.

Sanut. III.
 fidel. Cruc.
 par. 6.
 c. ult.

Eodem anno millesimo centesimo octo-
 gesimo e vivis excessit Amalricus,
 Patriarcha Latinus Hierosolymæ, vir
 simplex, ideoque Ecclesiæ suæ parum
 utilis. Successit Heraclius, antea Archi-
 episcopus Latini Ritus Cæsareæ, pessimi
 exempli pastor, nam publice pellicem
 domi alebat, quam populus per plateas
 procedentem, & cultu pretioso splen-
 dentem, Patriarchissam appellabat. Cum
 Heraclius eligeretur palam dicentes au-
 diebantur: *Crucem Domini perditum
 ibit*

abit Heraclius Patriarcha, quæ sub He- Sæcul. XII.
raclio Imperatore inventa est. Ita con- A.C. 1180.
 jicientes a vero neutiquam aberrasse,
 eventus deinde docuit. Ceterum He-
 raclius Sedem Hierosolymitanam annis
 undecim tenuit.

Rem vero Regni Hierosolymitani
 publicam quotidie in pejus ruere nemo
 erat, qui non videret, invalescente po-
 tentia Saladini, qui Ægypto in potesta-
 tem redacta, & prolatis in Syria Impe- G. Tyr. §
 rij sui finibus, Damascum occupaverat, XXI. c. 6. 7.
 omnibusque provinciis a Noradino
 quondam possessis imminebat. Ita In-
 fidelium vires tunc erant unitæ; cum
 contra, ante annos octoginta, Francis in
 Palæstinam irrupentibus, sub multis
 Principibus fuissent divisæ. Præterea
 corrupti Francorum mores robur etiam
 animorum labefactaverant, postquam
 bellicæ virtutis & disciplinæ militaris
 obliti fuissent. Ita de his scripsit Guiliel-
 mus Tyriensis, cum dolens Regni Chri-
 stiani ruinam mente prospiceret, cujus
 Regimen, dum Rex Balduinus IV. ad æ- c. 5.
 tatem imperii capacem perveniret, com-
 missum est Raimundo III. Comiti Tripo-
 litano, ex prosapia Raimundi Comitis
 Tolosani edito, & Regis juvenis Con-
 sanguineo. Tum statutum, universas
 Regni vires Saladino objicere. Atque c. 20. 23.
 anno 1177. cum iste urbi Ascaloni exer-
 citum

manibus eripi potuit. Exinde Saladi Sæcul. XII.
 nus victor novam ad Jordanem amnem A.C. 1180.
 munitionem obsidet, tumque, hac cura
 Ducibus suis commissa, ipse cum exer- c. 29.
 citus parte ad urbem Sidonem movet,
 ubi edita pugna Cracigeri iterum cæsi,
 multique capti, quorum numerum au-
 xit Odo a S. Amando, Templariorum
 Magister, vir improbus & stolide elatus,
 nec hominum reverens nec Dei. Usque
 adeo Odo iste a primi Instituti ratione
 defecerat. Hæc clades Christianis de-
 cima die Aprilis anno millesimo centesi-
 mo septuagesimo nono illata. Saladinus
 vero, captam arcem ad Vadum Jacob
 solo æquavit.

Alexander Papa receptis nunciis, tri- Alex. ep. 59.
 stem Palæstinæ sortem afferentibus, duas 60.
 scripsit Epistolas, alteram ad omnes Prin-
 cipes Fidelesque, alteram ad omnes Epi-
 scopos & Abbates, utramque Tuscula-
 ni sexta Januarii datam. In iis extre-
 mum periculum Urbis Hierosolymitanæ
 refert; cum in Rege Balduino, lepra
 affecto, parum opis esset, & Palæstina
 viris manu consilioque fortibus destitue-
 retur. Tum hortatur; ad præstandum
 celeriter auxilium iter arriperent. Eum
 quippe ne quidem Christianum dici posse,
 quem Terræ Sanctæ jactura non tange-
 ret. Proficiscentibus promittit Indul-
 gentiam ab Urbano II. & Eugenio IV.
 conces-

Sæcul. XII.
A. C. 1181.

Roger. Hov.
p. 611.

Goduin. de
Præf. Angl.
p. 344.

Rog. an.

1174. p. 537.

concessam, eorumque uxores, liberos, bona sub tutelam Ecclesiæ suscipit. Potestatem facit, qua pecunias, iter faciendis necessarias, mutuas accipiant, & patrimonium suum Clericis, aliisve pignori dent, si nihil æris a propinquis suis vel feudorum Dominis impetrare possint. In Epistola ad Præsules præcipit Pontifex, ut e cathedris Fideles ad bellum sacrum excitarent, & in Epistola superiore contenta ubique servari curarent. Has autem Epistolas deferebant Templarii & Hospitalarii, qui eas ambobus Regibus, Philippo Franciæ & Henrico Angliæ, ad colloquendum in Normannia die Lunæ vigesima septima Aprilis anno millesimo centesimo octogesimo primo congressis reddiderunt. Duo Reges Terræ Sanctæ calamitate vehementer commoti, se auxilia acceleraturos promiserunt; atque tunc ita in diversa abierunt.

§. XXXIV.

Ecclesia Angliæ.

Ecclesia Lincolniensis Episcopum non habuerat, ex quo Robertus Cheneus anno millesimo centesimo sexagesimo septimo octava Januarii e vita migraverat. Quamvis enim post septem ab ejus obitu annos Godefridus, Henrici Regis filius, ex amica genitus, illius Eccle-